

stemt Exempel i den Retning, som vel er værd at see hen til, thi ligesom Preussen har givet Europa et stort Exempel, hvad dets Armeearbejd, med Fængnaalsgeværerne, med dets hele Organisation, har det ogsaa paa samme Tid givet et tilsvarende Exempel ved sin Reservereserve, ved den store finansielle Overlegenhed, denne Institution skaffede Landet. Man pleier ellers, naar man taler om denne Institution at henvise til England; men den Betragtningssmaaade har dog mere og mere gjort sig gjældende, at anerkjende de ganske forskjellige Hensyn, der findes i de fleste andre Lande i Sammenligning med England, og som ikke saaledes som England i samme Omfang ere istand til at benytte Creditbeviser under de extraordinære Forhold, idet dernæst i Umindelighed Krigen tillige stiller forholdsvis langt større Fordringer til dem i andre Lande end i et Land, der er saa stort som England. Naar jeg nu nævnte som Activ den Verdi, der repræsenteres af Gammelstatten som Rente, saa var det ganske vist tildeels for ogsaa her at henvise til et Activ, paa hvis Realisation jeg haaber vi engang komme ind. Ligesaadant opractist det vilde være at tænke paa en hurtig Realisation af et saadant Activ, ligesaadant mange practiske Fordele troer jeg, der kunde opnaaes ved en delvis Realisation, ved at gjøre en saadan Skat afsløselig. Mange ville sætte Priis paa at kunne spare under saadanne Former, navnlig naar Afbetalingen kunde finde Sted som Annuitet, og paa samme Tid kunde Staten faae nogen Gjæld afbetalt. Det er ialfsad nærmere Undersøgelse værd, om man ikke paa samme Tid man tilbyder Folk Noget, som de sætte Priis paa, kunde udføre en heldig finantsiel Operation og faae Midler, uden at Mindreindtægten, der frembragtes derved, vilde være saa stor som den Gjældsbyrde, vi befriedes for. Naar jeg nu betragter de enkelte Statsudgifter og Statsindtægter, saa er det ganske vist Tilfældet, at naar jeg undersøger, hvor der kan være Tale om Besparelser med Hensyn til Udgifter, saa er det overalt væsentlig udenfor Finantsloven, til andre særlige Love, at jeg maa see hen. Der er f. Ex. den Besparelse, der ifjor ved Finantslovens Behandling blev bragt paa Bane i Udvalget, en Besparelse, som den daværende

Justitsminister ikke vilde gaae ind paa, men som maaskee den nuværende Justitsminister kunde være mere tilbøjelig til at tænke paa. Det er den simple Besparelse, som med saa stor Lethed kunde finde Sted, hvad angaaer høiere Domstoles Organisation med Hensyn til Antallet af Afsesforerne i Højesteret, og vel navnlig med Hensyn til den ene af Melleminstanserne, en Besparelse, som ganske vist paa ingen Maade staaer i nogen nødvendig Sammenhæng med de senere og større Reforme i Retspleien; men ganske vist vil der dertil kræves en særlig Lov, det er som ved de fleste andre Besparelser et Forhold, der ligger udenfor Finantsloven. Hvad der maaskee snarere kunde gjøres Skridt til ved Hjælp af Finantsloven, er visse andre, maaskee mindre Besparelser i Embedernes Tal, navnlig i Ministerierne. Jeg tænker i saa Henseende navnlig paa Noget, der ganske vist væsentlig anbefales af andre end af Besparelshensyn, der vilde dog vel ogsaa derved vindes nogen Besparelse, det er Revisionens Sammenbragning. Medens Revisionens departementet for Kongeriget i enkelte Retninger er for stort, medens der maaskee er en enkelt Branche, som efter sin Natur indtager en saadant særegen Stilling, at den senere burde udsøndres — jeg tænker paa en Deel af Justitsministeriets Revision, der maaskee snarere burde vende tilbage til nærmere Forbindelse med Ministeriet, hvor hele denne Green i Virkeligheden nu er en Control — saa ere de fleste enige om at anerkjende det Nyttige i forøvrigt at sammenbrage Revisionensvæsenet. Dette vilde altid være et ganske lille Skridt henimod Maalet, — dette er jo en fuldstændig Sammensmeltning af den constitutionelle og administrative Revision, Regnskabsretten; men den administrative Revisions Enhed vil ganske vist være et ikke ubetydeligt Skridt i denne Retning. — Pensionsvæsenets Reform ligger ganske vist ganske udenfor Finantsloven. Heller ikke de andre Forhold, som vi omtalte ifjor, kan der være synderligt Haab om at komme nærmere, hverken Marineministeriets og Krigsministeriets Sammenbragning og heller ikke en Sammenbragning af Post- og Telegraphvæsenet med Jernbanevæsenet. Heller ikke dette Sidste kan der vel være Tale om — at faae det samlet under Indenrigsministeriet —